

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 72/2021
21.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божицара Вујичића и Весне Субић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из с. ..., чији је пуномоћник Слободан Петровић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Водовод“ Сурдулица, ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2520/19 од 13.07.2020. године, у седници одржаној 21.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2520/19 од 13.07.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2520/19 од 13.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда Сурдулице П 124/19 од 27.03.2019. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име неоснованог обогаћења по основу више наплаћених комуналних услуга за период од 01.12.2008. године до 30.06.2009. године плати износ од 1.000,00 динара са законском затезном камтом од 27.03.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати 72.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 2520/19 од 13.07.2020. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу плати на име неоснованог обогаћења по основу више наплаћених комуналних услуга за период од 01.12.2008. године до 30.06.2009. године износ од 1.000,00 динара са законском затезном камтом од 27.03.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка из става другог изреке првостепене пресуде тако што се обавезује тужилац да туженом плати 60.000,00 динара на име трошкова парничног поступка. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове другостепеног поступка од 3.800,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је обавезивање туженог на исплату тужиоцу стеченог без основа - више наплаћених комуналних услуга у утуженом периоду, а побијаном правноснажном одлуком одлучено је преиначењем уз одбијање тужбеног захтева услед недостатака активне легитимације на страни тужиоца. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужиоца не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлука другостепеног суда, о основаности тужбеног захтева, заснована је на примени одговарајућих одредаба материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Битне повреде одредаба парничног поступка, које се наводима ревизије оспоравају, не представљају разлог за изјављивање посебне ревизије.

Како у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 29.05.2014. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 1.000.00 динара.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра, ради се о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, па је применом члана 479. став 6. ЗПП ревизија тужиоца недозвољена.

Иако је другостепеном одлуком преиначена првостепена одлука, у ком случају би по измењеном члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у посебној глави ЗПП који регулише поступак у спору мале вредности прописано је да

ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило (члан 467. ЗПП) искључује примену општих правила, па у овом случају ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић